

Rævestreger

Af Thorkil Thorsen

KLUMME

Så får jagtfløjten pludselig en anden lyd. Pist væk er det forkrampede, skingre forsvar for ytringsfriheden.

Ræve fyldte en del i medielandskabet i sidste uge, hvor der blev fremlagt planer og skudt fra højre og venstre. Flere følte sig ramt.

Jagttiden på ræv udløb i denne omgang i søndags, den 31. januar, og så går der syv måneder, før der igen må skydes ræve. For bornholmske jægere er det dog ret ligegyldigt. For her på øen lever Mikkel kun i historierne, ikke i det fysiske landskab. Han uddøde i begyndelsen af 1990'erne. Men nu tager bornholmske jægere ladegreb og vil gøre noget ved det. De vil simpelthen have ræven genudsat som en del af den bornholmske fauna.

Min kone mener, at jægerne da må kunne finde noget andet at plaffe ned. Jo, og det er vel også et spørgsmål om, hvor langt man skal gå for at tilfredsstille lystjægerne.

Der vil være mange modstandere og meninger om dette. Selv fremhæver jægerne, at det også handler om en rigere artsdiversitet til glæde for os alle. Det drejer sig også om at finde en dræber og en skraldemand til den bornholmske natur. Der er for mange kaniner og rotter, siger de, og dem vil ræven gerne bekæmpe. Ådsler af selvdøde eller trafikdræbte dyr kan den også fint skaffe af vejen. Imidlertid er ræven også vældigt sulten på levende fasaner, agerhøns og harer. For slet ikke at tale om høns, gæs, ænder og smågrise; og hvis ræven kommer, så vil producenterne af disse husdyr skulle investere i hønsehuse, bure og indhegninger for at holde den fremmede ude. Det er allerede i et læserbrev stillet i udsigt, at jægerforbundet i så fald vil få et erstatningsansvar. Undskyldninger vil ikke være nok.

I det politiske landskab jager man sine modstandere, og der er ikke nogen begrænset jagttid. Men hvor langt kan man tillade sig at gå i sin klapjagt? Den gamle ræv Lykketoft er parat til at gå langt. Han havde åbenbart ikke råd til at leje et forsamlingshus til sin 70-års fødselsdagsfest, så han lånte lokaler på Christiansborg. Og som om de fine lokaler ikke i sig selv kunne peppe stemningen op, så holdt han en tale for sine venner, hvori han slap gækken løs. Han gjorde det på en måde, så han faktisk sked i egen hule. Thornings regering var talent- og profilløs, proklamerede han nemlig. Derved havde den så bannet vejen for en Venstre-regering med usympatiske personer på nøglepositioner

anført af ”den lille svindler, der nu er statsminister”. Det er sikkert sådan mange tænker. Lykketoft har da også fået i hvert fald nogle positive kommentarer på sin Facebook for denne analyse. Problemet er bare, at en af vennerne til fødselsdagsfesten mente, at alle andre i dette land også burde kende til hans analyse og lækkede derfor talen til mediernes. Det gav stort ståhej i andedammen.

Der var flere i de øverste politiske lag, der mente, at Lykketoft burde stikke Løkke en undskyldning. Selv sagde Lykketoft, at han måske nok kunne finde på at beklage og bede om undskyldning for, at en af hans venner havde lækket talen – ikke for hans egne synspunkter i den. Socialdemokraternes nye formand syntes også, at han var gået over stregen, men ville ikke blande sig.

Der blev også skudt på Løkke udefra. Den store britiske avis The Guardian bragte om onsdagen en satiretegning med ”Lars Lokke Rasmussen” i naziuniform og omgivet af hentydninger til brands for gode danske eksportsucceser. Til højre for Løkkes armbind affyredes denne salve: ”Sandsynligvis det dumme politiske parti i verden”. Baggrunden for karikaturtegningen var Folketingets vedtagelse af en række stramminger i den danske flygtningepolitik. Det indførte krav om 3 års ventetid på familiesammenføring forekommer at være det største anslag mod menneskelig værdighed – og dermed den største trussel mod integration af flygtninge og risiko for radikaliserings. Men de vedtagne regler om konfiskering af smykker og andre værdier har den største symbolværdi på en forrået dansk humanisme. Det er mest enkelt og oplagt for inden- og udenlandske satirikere at illustrere den danske politik netop med henvisning til smykkeparagraffen. Der er simpelthen flere billeder i, at dansk politi stjæler fra flygtninge, end at flygtninge hidsidder på asylcentre i tre lange år, inden de kan blive genforenet med ægtefælle og børn, som de hastigt har måttet forlade for at redde eget liv.

Et kobbel venstrefolk hylede nærmest i kor den formiddag, at det var dybt usmægeligt, helt utilstedeligt, sølle og en skændsel, at en satiretegner havde formastet sig til at fremstille Danmarks statsminister og Danmark på denne måde. Det blev udråbt som en gemen svine- og rævestreg. Jo, de var sure.

Og da kobbelføreren Jakob Ellemann ved middagstid kritiserede tegningen for også at være historieløs, så hylede det samlede kor efterfølgende med på den melodi og foragtede historieløsheden i tegningen. Hvordan en reference til nazi-

tiden for 70-80 år siden kan betragtes som historieløs må dog stå hen i det visse.

Apropos fortiden, så er det nu alligevel påfaldende, at Venstres og andre toneangivende politikeres historiske korttidshukommelse er så miserabel og enøjet. For 10-11 år siden så de ikke nogen som helst problemer i Muhammed-tegningerne, tværtimod, selv om disse krænkede mange millioner muslimer. Men nu, hvor et par andre satiretegninger hånligt udstiller os selv, Danmark, og statsministeren, så får jagtfløjten pludselig en anden lyd. Pist væk er det forkrampede, skingre forsvar for ytringsfriheden. Nu rykker et helt parti i felten og råber op om satire, der går over stregen! De synes ikke at være helt i sync med partiets eget slogan: ”Venstre ved du, hvor du har”.

Selve Folketingets formand, Pia Kjaersgaard, som ellers har været så meget tilhænger af Muhammed-tegningerne, at hun for et år siden kritiserede, at ingen danske aviser genoptrykte dem, anmodede indigneret den engelske satiretegner om en undskyldning og bad The Guardian trække tegningen af den naziklædte landsfader Løkke tilbage. Magen til dobbeltløber skal man lede længe efter.

Hun og hendes Venstre-venner plaffer på de forkerte.

Det er efterfølgende blevet antydet, at

Løkke har haft en ræv bag øret. Venstre skulle angiveligt have spekuleret i den gratis reklameværdi, der ligger i, at Lille Lars himself i medier verden over fremstår som en stor faretruende leder for et lavbenet, småtskårent land. For dermed skulle man kunne spare udgifterne til skræmmeannoncerne i de libanesiske og syriske medier.

Men det var vist en and. Og den er da også allerede plaffet ned. Nu venter vi på, at Mikkel fjerner ådslet.

THORKIL THORSEN er efter 40 års frivillig eksil tilbageflytter i 2009. Potentiel pensionist. Pendler mellem lønarbejde som seniorforsker i København og selvstændig konsulentvirksomhed på Bornholm.